

Dąbrowa Górnicza – Będzin, 5 kwietnia 2011 r.

dr hab. Marek Walancik

Wydział Zarządzania, Informatyki i Nauk Społecznych

Wyższa Szkoła Biznesu w Dąbrowie Górniczej

Katedra Pedagogiki

Opinia Posudok

o rozprawie habilitacyjnej Pani **Dr Eugenii Karcz** pod tytułem „*Sociálno- pedagogické aspekty vzťahu lokálneho prostredia avýchovy v polsku na zadatku 21.storočia*” Banská Bystrica 2012., („*Aspekty społeczno – pedagogiczne środowiska lokalnego i edukacji w Polsce na początku XXI wieku*” Banská Bystrica 2012.) zakładam iż przygotowanej do druku s. 181), oraz całości dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Kandydatki.

Na prośbę Rady Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu im. Mateja Bela w Banskjej Bystricy która to powołała mnie na oponenta pracy habilitacyjnej Kandydatki (Dekret z dnia 7. 2 . 2013) roku podpisany przez **Dziekana Wydziału Pedagogicznego prof. PaedDr Vojtech Korim, CSc.** oraz pisma z dnia 18. 2. 2013 roku podpisanego przez **prof. PhDr Soňa Kariková PhD Prodziekana Wydziału Pedagogicznego ds. nauki i kształcenia** zapoznałem się z pracą habilitacyjną jak i przesłanymi dokumentami Kandydatki dr Eugenii Karcz (Vedecko –pedagogická charakteristika dr Eugenia Karcz s.7., Kritériá na habilitačné a vymenúvacie konanie na UMB / Obligatórne kritériá s.1., Zoznam publikčnej činnosti a ohlasov dr Eugenia Karcz s. 14., Zoznam vyriešených vedeckovýskumných úloh dr Eugenia Karcz s.1.)

Przedstawiona poniżej ocena dokonana zostaje zgodnie z oczekiwaniami instytucji (Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu im. Mateja Bela w Banskjej Bystricy) i obowiązującym prawem w Republice Słowacji (Rozporządzenie Ministra Szkolnictwa Słowackiej Republiki) MŠ SR č. 6/2005 z 8.12.2004. Zatem należy przyjąć iż Kandydatka spełniła obowiązujące wymogi na terenie Republiki Słowacji, co upoważniło Radę Wydziału do podjęcia zasadnych decyzji w sprawie wszczęcia postępowania przez Pedagogicką Fakultę Uniwersytetu im. Mateja Bela w Słowacji o nadanie Pani **Dr. Eugenii Karcz** tytułu docenta V odbore 1.1.4 Pedagogika równoznacznego w Polsce ze stopnia doktora habilitowanego.

*

Dr Eugenia Karcz Absolwentka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu, którą ukończyła w 1987 roku, (Wydział Historyczno – Pedagogiczny kierunek Pedagogika) trafiła w korzystne

środowisko naukowe jakim jest zapewne Wydział Historyczno- Pedagogiczny Uniwersytetu Opolskiego. Związana z Uniwersytetem Opolskim gdzie w 1994 roku uzyskała stopień doktora w zakresie Pedagogika na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „*Funkcje społeczno – wychowawcze polskich towarzystw pedagogicznych w Galicji i na Śląsku Cieszyńskim*” rozpoczęła swoją działalność naukową. Aktualnie jako adiunkt Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego, a od 1999 roku dodatkowo jako adiunkt w Wyższej Szkole Zarządzania i Administracji w Opolu działalność dydaktyczną, łączy z poszukiwaniami naukowymi. Do obszarów badawczych którymi się zajmuje dr Eugenia Karcz można zaliczyć:

- Decentralizację -teorię i praktykę polityki oświatowej.
- Problematykę szkoły, profesjonalnej pracy nauczycieli.
- Edukację międzykulturową na terenach pogranicza.
- Edukację ustawiczną.

Dorobek naukowy Opiniowanej przybiera klasyczną postać pogranicza naukowego kilku dyscyplin nauk społecznych. Często znajdują się one na pograniczu pedagogiki, socjologii, metodologii. Prace Pani Dr Eugenii Karcz można jednak zakwalifikować do Nauk Pedagogicznych w obszarze *Szczegółowe dyscypliny pedagogiczne wyznaczone linią rozwoju człowieka*: Pedagogia szkolna, społeczna, andragogika, oraz tzw. Innych *Dyscyplin Pedagogicznych*: Polityka oświatowa, Pedagogika porównawcza.

W literaturze można spotkać się z różnymi próbami klasyfikacji (modeli) nauk pedagogicznych (np. propozycje Polskiej Akademii Nauk, T. Hejnickiej – Bezwińskiej¹, Z. Wiatrowskiego, S. Kunowskiego, S. Kawuli. A. Visalberghi’ego, G. Mialaretta, M, Debesse’ a, D. Lenzena, P. Briado i inne). Jednak ta powstała w 1973 roku (oficjalny wykaz Komitetu Polskiej Akademii Nauk zmodyfikowana wersja przez Zygmunta Wiatrowskiego) zawiera hierarchicznie uporządkowane dyscypliny pedagogiczne i wyróżnia cztery działy, w których porządkuje dyscypliny pedagogiczne. Wydaje się iż najbliższymi dla Kandydatki zostają takie dyscypliny jak: Pedagogika Społeczna, Pedagogika szkolna, Polityka oświatowa, Pedagogika porównawcza.

¹ T. HEJNICKA- BEZWIŃSKA, (red.), Pedagogika ogólna. Tradycja- terażniejszość-nowe wyzwania, WSP, Bydgoszcz 1995, s. 56-57, S. KAWULA, *Pedagogika a kompleks i system nauk o wychowaniu*, „Ruch Pedagogiczny” nr 3/4 2000, s. 45 – 46, M. Nowak, Podstawy pedagogiki otwartej, Redakcja wydawnictw KUL, Lublin, 1989, s. 103 -104, Z. WIATROWSKI, Podstawy pedagogiki pracy, Wyd. Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2005, s. 38 - 39.

Zainteresowania naukowe Kandydatki ukierunkowane są na różne aspekty polityki oświatowej, a w tym udział samorządów - społeczności lokalnej w jej kształtowaniu, zagadnienia praktyki zawodowej nauczycieli, kształcenia w warunkach szkolnych jak i pozaszkolnych, edukacji ustawicznej, edukacji międzykulturowej. Na dorobek naukowy Habilitantki obejmujący wskazane wcześniej obszary badawcze składają się dwie autorskie monografie wydane w 1999 roku i 2010 roku, cztery jako współredakcja wydane kolejno w latach: 1999, 2003, 2005, 2009, artykuły naukowe, recenzje wydawnicze, hasła w encyklopediach i słownikach (4). Jak podaje Zainteresowana razem 60 (Zoznam publikčnej činnosti a ohlasov dr Eugenia Karcz s. 13) opublikowanych w recenzowanych wydawnictwach krajowych zagranicznych. Opiniowana opracowywała autorskie programów kształcenia na studiach podyplomowych: Organizacja i Zarządzanie Oświatą, Nadzór Pedagogiczny, Nauczanie Przedsiębiorczości. Bardzo znaczący w dorobku naukowym jest udział Habilitantki w realizacji międzynarodowych i krajowych projektów (na podstawie Vedecko –pedagogická charakteristika dr Eugenia Karcz s. 2-3):

1. Autorskie przygotowanie projektu i realizacja grantu Europejskiego Funduszu Społecznego „18 – 24 Czas na samodzielność” 2007 r. – kierownik dr E. Karcz.
2. Międzynarodowe badania „Od porównania do kooperacji”. Międzynarodowe badania profesjograficzne nad funkcjonowaniem zawodu nauczyciela (1996 – 2000) – E. Karcz, Ogólna charakterystyka systemu kształcenia nauczycieli w Polsce [w:] Pozycja społeczno – zawodowa nauczycieli polskich w badaniach profesjograficznych. Raport z badań polskich, red. Z. Jasiński, Opole 1998, s. 8 – 14.
3. Udział w grantie KBN 1HO1F 028 08 Plany życiowe młodzieży na pograniczach.
4. Udział w badaniach statutowych 2005 – 2007 Edukacyjny wymiar tożsamości narodowej i kulturowej w procesie eurointegracji.
5. Udział w badaniach statutowych w 2008 r. Edukacja międzykulturowa. Wymiar historyczny, pedagogiczny i kulturowy.
6. Udział w grantie 2012-2013). Projekt nr 1 H 11 021380 „Leksykon Polaków w Republice Czeskiej i Republice Słowackiej”.

Nieodłączną funkcją pracownika naukowego jest dydaktyka. Zapewne na identyfikację z pedagogiką wpłynęła działalność dydaktyczna Kandydatki w obszarach: Pedagogika porównawcza, Pedeutologia, Andragogika, Historia wychowania, Podstawy prawne i organizacyjne oświaty, Teoretyczne podstawy funkcjonowania systemu edukacji, Metody, techniki badań pedagogicznych oraz przedmioty specjalizacyjne: Innowacje

pedagogiczne, Teoria organizacji i zarządzania oświatą, Prawo oświatowe, Nadzór pedagogiczny.

Wśród podejmowanych działań organizacyjnych na uwagę zasługuje pełnienie funkcji:

-członka w Radzie Wydziału Historyczno- Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego w latach 2005- 2007 od 2008 roku do nadal.

-funkcji sekretarza Rady Programowej Rady Instytutu Nauk Pedagogicznych Wydziału Historyczno- Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego.

Habilitantka uczestniczy w organizacjach i stowarzyszeniach naukowych jako:

- członek Polskiego Towarzystwa Pedagogiki Porównawczej,
- członek Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego,
- członek Polskiego Towarzystwa Andragogicznego.

Sześciokrotnie współorganizowała Międzynarodową Konferencję Naukową w Opolu – Kamieniu Śląskim. Habilitantka odbyła dwa staże naukowe w 2005 roku - Uniwersytet Mateja Bela Banská Bystrica i w 2007 roku Uniwersytet im. A.C. Puszkina w Białorusi.

Nadmieniam przy tym, iż jest promotorem 98 prac magisterskich, 149 licencjackich, oraz 156 prac absolwentów Studiów Podyplomowych w Instytucie Nauk Pedagogicznych - Organizacja i Zarządzanie Oświatą oraz nadzoru pedagogicznego.

*

Rozprawa habilitacyjna wskazana przez Radę Wydziału Habilitantki Pani Dr Eugenii Karcz pod tytułem „*Aspekty społeczno – pedagogiczne środowiska lokalnego i edukacji w Polsce na początku XXI wieku*” s.181. Banská Bystrica 2012., (jak już wspomniałem żywię nadzieję iż zostanie opublikowana jako monografia) wpisuje się w nurt analiz i badań społeczno - pedagogicznych odnoszących się do poszukiwania możliwości i optymalnych rozwiązań w zakresie wzmocnienia kompetencji środowiska lokalnego w zakresie zarządzania oświatą i jakości funkcjonowania systemu oświatowego we współpracy z samorządami. Praca ta choć nie opublikowana z pewnością stanowi syntezę prowadzonych przed dłuższy okres czasu eksplikacji i licznych analiz odnoszących się do przeobrażeń ustroju w polskiej oświacie (Decentralizacji oświaty) o czym może świadczyć fakt wydanych wcześniej monografii: E. Karcz, Teoria i praktyka zarządzania oświatą i szkołą, wyd. INP, Opole 2010, 234 s., ISBN 978-83-929872-3-9 i pod redakcją: E. Karcz [red.], Współczesne problemy organizacji i zarządzania oświatą. Wybrane aspekty teoretyczno – praktyczne, wyd. UO, Opole 2009, 184 s., ISBN 978-83-7395-348-2.

Zanim przejdę do charakterystyki pracy habilitacyjnej zatrzymam się nad strukturą pracy. Jest ona dla mnie przejrzysta i czytelna. Ma klasyczne części dla prac empirycznych. Składa się z wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia i wniosków dla praktyki, obszernej biografii (zawierające zagraniczne i rodzime pozycje stosownej literatury) spisu tabel (39), wykresów (38). Dwa pierwsze rozdziały mają charakter teoretyczny. Trzeci zawiera koncepcje podejścia badawczego, natomiast czarty i piaty to analiza wyników przeprowadzonych badań.

W rozdziale pierwszym habilitantka analizuje środowisko w aspekcie funkcjonalnym. Rozważa jego rolę i udział w wychowaniu człowieka na gruncie psychologii (Beel 2004, 1998, Tomaszewski 1975, Reber 2000, Włodarski, Matczak 1998, Zimbardo 1999, Żebrowska 1982). Następnie charakteryzuje środowisko w ujęciu socjologii prezentując stanowisko (Znanickiego 1973, Bergera, Luckmana 1983), podkreślając znaczenie jego podstawowego komponentu jakim jest społeczność lokalna. Takie ujęcie pozwala Autorce na szerszą prezentację społeczności lokalnej (Jałowiecki, Sowa 1988, Szacka 2003, Szczepański 2002, Tarkowski 1994,), oraz prezentację rozwoju badań nad społecznościami lokalnymi. Dopełnieniem rozdziału jest prezentacja środowiska życia i edukacji w aspekcie pedagogiki społecznej. Ta część odnosi się do ujęcia historycznego, podstawowego (Radlińska 1935, Kamiński 1980, Wroczyński 1979,), i współczesnego (Hroncowa 2009, Marynowicz – Hetka 2006, Kawula 1996, typologia Winiarskiego 2000, Urbaniak – Zajac 2010). Autorka dokonuje bogatego przeglądu literatury odnoszącej się do środowiska i środowiskowych uwarunkowań procesów wychowawczych. Konsekwencja Autorki sprawia iż w części końcowej rozdziału pierwszego prezentuje środowisko lokalne jako kategorię poznawczą pedagogiki społecznej, jej przedmiot badań. Swoje rozważania koncentruje wokół czterech orientacji, które determinują kreowanie środowiska lokalnego wymienione przez Winiarskiego (Winiarski, 2003, s.147). Zatem to dobra znajomość Habilitantki literatury przedmiotu pozwoliła na syntetyczne wprowadzenie Czytelnika w wieloaspektową problematykę środowiska lokalnego w kontekście procesów wychowawczych i edukacyjnych.

W drugiej części rozważań teoretycznych Habilitantka koncentruje swą uwagę na społecznych i edukacyjnych konsekwencjach zmiany społecznej w Polsce w okresie 1989 – 2009. Zauważa się w pierwszej części rozdziału drugiego, iż brak jest uporządkowania w zakresie definiowania okresu przeobrażeń, rozróżnienia transformacji, od zmiany społecznej, co w konsekwencji może sprawiać wrażenie iż Autorka przyjmuje transformację jako zmianę społeczną s. 37. Warto zatem było sięgnąć do określeń Jan Szczepańskiego,

który uznaje że w naukach społecznych istnieje moda na posługiwanie się terminem „transformacja”. Jego zdaniem „przyjmując trzy zasadnicze postacie sposobu przekształcania rzeczywistości: reformy, rewolucje, transformacje - transformacja traktowana jest jako synonim terminów zmiana, przemiana, przekształcenie, odmiana, przełom, przewrót, przeobrażenie” (Szczepański, 1999, s. 61-62). U Wiesława Gumuły czytamy iż termin transformacja ” ... coraz częściej jest używany na oznaczenie takich pojęć, jak zmiana, radykalna zmiana społeczna, długofalowa zmiana społeczna). W analizie, przemiana, wielka przemiana, przejście, przeobrażenie, przekształcenia, metamorfoza, przeistoczenie, zwrot historyczny, rewolucja, modernizacja, reforma, postęp, rozwój. Wydaje się, że jego popularność jest m.in. reakcją badacza na kłopoty i niezręczności związane z używaniem niektórych określeń wcześniejszych, obciążających narzuconymi przez tradycje konotacje” ...”Na przykład takie pojęcia, jak rewolucja, rozwój, postęp, przebudowa, reforma, modernizacja, ewolucja, nie są synonimami, ale mają coś wspólnego. Są nacechowane ideologicznie i aksjologicznie. Ujmują procesy społeczne jako ukierunkowane sekwencje zmian, wskutek których wyłania się stan społeczny pod jakimś względem lepszy od wcześniejszego” (Gumuła, 2002, s. 259 - 260). Z kolei Anthony Giddens odnosząc się do zmiany w czasie podkreśla iż „Aby ustalić, czy zaszła znacząca zmiana, trzeba wykazać przekształcenia zasadniczej struktury przedmiotu w czasie. W przypadku społeczeństw ludzkich stwierdzenie, w jakim stopniu i pod jakimi względami system ulega zmianie, polega na wykazaniu modyfikacji dokonujących się w danym okresie w obrębie jego podstawowych instytucji. Stwierdzenie zmiany zawsze wiąże się ze wskazaniem elementów stałych, względem których można mierzyć stopień modyfikacji (Giddens, 2006, s. 65). W ujęciu Piotra Sztompki zmianę społeczną rozumiemy jako „różnicę między stanem systemu społecznego (grupy, organizacji) w jednym momencie czasu i stanem tego samego systemu w innym momencie czasu” (Sztompka, 2003, s. 437). Jak podaje Andrzej Radziewicz-Winnicki „Zmiana społeczna jest definiowana zarówno jako przeobrażenia przypadkowe i drobne, pozornie nieistotne, zachodzące w postawach jednostki, mniej ważne dla egzystencji grupy w wielu sferach jej życia zbiorowego (np. moda, styl, życia, gwara językowa), jak również jako zmiany trwale, te szczególnie istotne, przekształcające radykalnie dotychczasowe funkcje jednostek i grup społecznych w danej strukturze (np. zmiana systemu politycznego, ekonomicznego itp.)” (Radziewicz – Winnicki, 2008, s. 225). Wydaje się również że wystąpił brak odniesienia się teoretycznego do decentralizacji oświaty, jego poziomów i modeli. Należy pokreślić że istotne z punktu widzenia monografii zagadnienia dotyczące reformy oświaty w kontekście powstawania samorządu terytorialnego (Ustawa o systemie oświaty

z dnia 7 września 1991 r., Dz. U. z 1996 r., Nr 67, poz. 95), Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym, Dz. U. z 1990 r., Nr 16, poz. 95 Autorka przedstawiła wyczerpująco. Zaprezentowała politykę oświatową w działaniach centralnych władz oświatowych (Lewowicki 1997, Okoń 2007), przeobrażenia w edukacji (Kupisiewicz 1999, Banach 2005, Raport 1998, Strategia 2005). Interesującym jest prezentacja założeń kreowania lokalnej polityki oświatowej w kontekście realizacji zadań oświatowych dotyczących szkół i placówek przy trójstopniowym podziale władzy (gmina, powiat województwo).

*

W rozdziale trzecim Autorka prezentuje procedurę badań, oraz fragmentaryczną analizę wyników obejmującą charakterystykę badanej populacji (radni poszczególnych gmin). W części wprowadzającej wskazuje na prowadzone badania problematyki oświatowej ogólnopolskie (Piwowarski, 2002), samorządów na terenie województwa (wielkopolskie, suwalskie) (Przyszczykowski, 2003, 2006), województwa małopolskiego (Lackowski, 2008). Kandydatka określa przedmiot badań jako „środowisko lokalne, oraz oświatę samorządową”(s. 64). Główny: problem badawczy sformułowała w postaci pytania: Jak kształtują się relacje pomiędzy środowiskiem lokalnym, lokalnymi systemami oświaty, jaki wpływ na te relacje mają uwarunkowania prawne, demograficzne, ekonomiczne oraz społeczne? Tak sformułowany problem ogólny doprecyzowany został o 5 pytań dodatkowych. Odpowiedzi na sformułowane pytania są w różnym stopniu wyczerpujące, w prowadzonej analizie zaprezentowanej w rozdziale 4 i 5, niektóre z nich charakteryzują się zbytnią ogólnością. Z racji przyjęcia strategii ilościowo- jakościowej zrezygnowano ze stawiania hipotez. Określono również zmienne niezależne i zależne oraz wskaźniki. W gromadzeniu danych empirycznych zastosowano jako metodę studium przypadku (Silverman 2008) jak i sondażu diagnostycznego. Wykorzystano takie techniki badawcze jak: ankieta, obserwacja, wywiad, analiza dokumentów. Zakładana koncepcja badań wydaje się być zasadna. W badaniu zastosowano dobór ternu i próby badań (metoda doboru celowego oraz losowego). Dobór celowy - województwo opolskie, dobór warstwowy cztery gminy z kategorii miejsko –wiejskich: Dobrodzień, Krapkowice i wiejskich: Pokój, Reńska Wieś). Przebadano 212 radnych spośród ogólnej liczby 1404 osób posiadających mandat radnego. Przeprowadzona charakterystyka badanej populacji wydaje się być niepełna, sprowadziła się do określenia takich cech jak płeć, wiek, staż radnego. Można było przy charakterystyce uwzględnić dodatkowo takie cechy jak np. wykształcenie, wykonywany zawód, pełnione funkcje, strukturę rodziny, zainteresowania, które mogą wpływać na zróżnicowanie orientacji

w sprawach oświatowych (szkoda że w przedstawionej pracy nie zamieszczono narzędzia badawczego jako zał.).

W części empirycznej poświęconej analizie wyników, w rozdziale 4 Habilitantka prezentuje funkcjonowanie oświaty w wymiarze społeczności lokalnych na szczeblu samorządu gminy. Zwraca uwagę iż na szczeblu gminy nie występują odrębne dokumenty stanowiące strategie rozwoju oświaty, a cele umiejscowione zostały w strategiach rozwoju gmin s. 79, 160, (dokument ten był podstawowym źródłem analiz). Prezentując zadania poszczególnych gmin nie wskazała podobieństw, różnic, jedynie w sposób ogólny dokonała podsumowania wskazując iż oświata postrzegana jest przez samorządy jako czynnik jej rozwoju. Realizację zadań oświatowych przez samorządy gminne przedstawiono wyczerpująco w kontekście określonych uwarunkowań: (tendencje demograficzne, struktura organizacyjna publicznych przedszkoli i szkół, finansowanie zadań oświatowych). W prezentowaniu udziału społeczności lokalnych (rozdział 5) we współdecydowaniu o rozwoju oświaty Autorka nie zaniechała szczegółowej analizy zwracając uwagę na formy aktywności (działalność rady szkoły, stowarzyszenia, biblioteki domy kultury, Ośrodki sportowe). Szkoda jak już wspomniałem iż Autorka w analizie strategii ilościowej korzystała tak naprawdę tylko z takich cech jak płeć, rodzaj gminy co zawężyło badany obraz.

Podsumowując prowadzone analizy w pracy w mojej ocenie zasługują na miano ważnej z racji implikacji poznawczo – naukowych, a przede wszystkim praktyczno społecznych. Recenzowana praca pomimo czynionych uwag, jest dowodem na to iż Autorka posiada gruntowną wiedzę w dziedzinie nauk pedagogicznych i innych dyscyplin. Oceniana praca wskazuje na możliwość działań praktycznych pedagogicznych, organizacyjnych w dziedzinie oświaty w społeczności lokalnej. Wydaje się iż zamysł przygotowania do druku niniejszej pracy - dla szerokiego grona nauczycieli, działaczy oświatowych i samorządowych, rodziców i innych osób zajmujących się sprawami oświaty posiada duże znaczenie użyteczności praktycznej.

W moim odczuciu istnieje potrzeba prowadzenia badań i ich prezentacji, w obszarze zaprezentowanej problematyki, w której mamy do czynienia w ostatnim dwudziestolecie z dużym dynamizmem (przeprowadzono znaczące reformy dla systemu oświaty –jego decentralizację w Polsce, najbardziej radykalne w krajach UE) co udało się Habilitantce zaprezentować. Zatem pracę uznaję za poprawną, a wnioski płynące z niej należy/powinny być wykorzystane w celu usprawnienia funkcjonującego systemu partycypacji społeczności lokalnej - samorządu w rozwoju oświaty.

W kontekście prowadzonych analiz zgodnie w wymogami Słowackiej Republiki proszę by Habilitantka wobec Szacownej Rady przedstawiła: *Jak w Polsce i wybranych krajach Unii Europejskiej przedstawia się rozkład zadań oświatowych na poszczególnych poziomach zarządzania?*

Podsumowując stwierdzam iż działalność naukowa, dydaktyczna, organizacyjna (zgodna z przedłożonymi dokumentami/wykazami Habilitantki, a przesyłanymi przez Radę Wydziału UMB) jak i przedstawiona praca habilitacyjna zgodnie z kryteriami obowiązującymi na terenie Republiki Słowacji *stanowi podstawę do ubiegania się o nadanie Pani dr Eugenii Karcz*

tytułu docenta, v odbore 1.1.4 Pedagogika

co jest równoważne z dyplomem doktora habilitowanego nauk humanistycznych nadawanym w Rzeczypospolitej Polskiej².

Záver:

Predloženú monografiu dr Eugenii Karcz na tému: „*Sociálno- pedagogické aspekty vzťahu lokálneho prostredia avýchovy v poľsku na zadatku 21.storočia*”, „*Aspekty społeczno - pedagogiczne środowiska lokalnego i edukacji w Polsce na początku XXI wieku*” (*Praca Habilitacyjna. Banská Bystrica 2012*). można kwalifikovat' ako habilitačnú prácu, ktorá spĺňa požadované kritériá.

Po preštudovaní scientometrických kritérií na habilitácii docentov schválených VR UMB konštatujem, že habilitantka spĺňa požadované kryteria a vo väčšine položiek ich dokonaca prekračuje.

Na základe komplexého zhodnotenia práce i doterajšej pedagogickej, vedecko-výskumnej a publikačnej činnosti konštatujem, že **habilitantka spĺňa požadované kritériá na udelenie vedecko – pedagogickej hodosti „docent”**. Po úspešnom habilitačnom pokračovaní

odprúčam

dr Eugenię Karcz vymenovat' za docenta vo vedom odbore 1.1.4 Pedagogika

Dabrowa Górnicza – Będzin, 05 kwietnia 2011 roku.

² Na podstawie umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o wzajemnym uznawaniu okresów studiów oraz równoważności dokumentów o wykształceniu i nadaniu stopni i tytułów uzyskanych w Rzeczypospolitej Polskiej i Republice Słowackiej, sporządzona w Warszawie dnia 18 lipca 2005 r. (M.P. z 2006 r. Nr 14, poz.187).